

MULI (3) ai

sg m N muli (1). \diamond n G mul(e)go (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „mul” ‘zwierzę juczne i zaprzęgowe’ (3) :

Wyrażenie: »muli pasterz« (1): Mulio, eyn maulefel treiber Muli páfterz. *Murm* 179.

a. Będący częścią muła (1) : Popioł z kopyta mulego z olejem bagniskowem/ włofy oblażłe przywracza. *FalZioł* IV 12d.

b. Pochodzący od muła (1) : Powiadaią iże śie rodzi [osa] z ścierwu oflowego, Iako śzczmiel z Mulego *FalZioł* IV 28c.

Cf **MUŁOWY**

AKtt